

מ"ת 60764/02/23 - מדינת ישראל נגד א' ג'

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 60764-02-23 מדינת ישראל נ' ג'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	א' ג'

החלטה

לפני בקשה לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**") למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו במסגרת תיק פלילי 60831-02-23.

כתב האישום

ביום 26.2.23 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות מין שביצע בשלוש בנותיו, בעת שהיו קטינות: א' ילידת 1988, ב' ילידת 1989, ג' ילידת 1995.

במסגרת האישום הראשון מיוחסות למשיב עבירות רבות של אינוס בת משפחה לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(א)(1) ו- (3) לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירות רבות של מעשה סדום בבת משפחה לפי סעיף 351(א) יחד עם סעיף 347(ב) בנסיבות סעיפים 345(א)(1) ו- (3) לחוק העונשין, עבירות רבות של מעשה מגונה בבת משפחה מתחת לגיל 14 לפי סעיף 351(ג)(1) יחד עם סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין (בהתייחס לעבירות שבוצעו עד ליום 12.6.2001), עבירות רבות של מעשה מגונה בבת משפחה מתחת לגיל 16 לפי סעיף 351(ג)(2) יחד עם סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק העונשין (בהתייחס לעבירות שבוצעו החל מיום 12.6.2001), עבירות רבות של מעשה מגונה בבת משפחה לפי סעיף 351(ג)(3) בנסיבות סעיף 348(ג) לחוק העונשין (בהתייחס לעבירות שבוצעו החל מיום 3.9.2006, עת מלאו לא' 16 שנים).

על פי המתואר בכתב האישום, בין השנים 1995-2004, או סמוך לכך, עת הייתה א' כבת 7- שנים ועד 16 שנים, ביצע בה המשיב עבירות מין רבות, בין היתר כפי המפורט להלן:

במהלך השנים 1995-2000, או בסמוך לכך, עת הייתה א' בגילאי 7-11.5 שנים לערך, במספר רב של הזדמנויות שמועדן המדויק אינו ידוע למבקשת, עת היו המשיב ו-א' בחדר השירות בביתם, חייב המשיב את א' ונצמד לגופה כשאיבר מינו זקור, ללא הסכמתה החופשית כשהיא מתחת לגיל 14 ולשם סיפוק, גירוי או ביזוי מיניים.

במהלך השנים 2000-2004, או בסמוך לכך, עת הייתה א' בגילאי 11.5-16 שנים לערך, במספר רב של הזדמנויות שמועדן אינו ידוע במדויק למבקשת, בשעות הלילה, ניגש המשיב ל-א' שהייתה במיטתה וביצע בה את המעשים הבאים: ליטף את א' בחזה מעל ומתחת לבגדיה, ללא הסכמתה החופשית ולשם סיפוק, גירוי או ביזוי מיניים, הכניס את ידו מתחת לתחתוניה של א' והחדירה לאיבר מינה על ידי כך שנגע בדגדגן שלה. בחלק מהמקרים האמורים, אמר המשיב ל-א' כי הוא אוהב אותה וביקש ממנה להשיב לו כי היא אוהבת אותו גם כן.

במהלך השנים 2003-2004, או בסמוך לכך, עת הייתה א' בגיל 15 לערך, במספר הזדמנויות שמועדן המדויק אינו ידוע למבקשת, ולכל הפחות בשלוש הזדמנויות שונות, הגיע המשיב למיטתה של א', בשעות הלילה וביצע בה מעשה סדום, בכך שהחדיר את איבר מינו לפיה והגיע לפורקן ללא הסכמתה החופשית. כתוצאה ממעשיו, קפצה א' ממיטתה והקיאאה.

במעשיו המתוארים, ביצע המשיב ב-א', בת משפחתו כשהיא קטינה, מעשי אינוס, מעשי סדום ומעשים מגונים, ללא הסכמתה החופשית ולשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

במסגרת האישום השני מיוחסות למשיב עבירות רבות של אינוס בת משפחה לפי סעיף 351(א) (בנסיבות סעיף 345(א)(1) ו- (3) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירות רבות של מעשה סדום בבת משפחה לפי סעיף 351(א) יחד עם סעיף 347(ב) (בנסיבות סעיפים 345(א)(1) ו- (3) לחוק העונשין, עבירות רבות של מעשה מגונה בבת משפחה מתחת לגיל 14 לפי סעיף 351(ג)(1) יחד עם סעיף 348(א) (בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין (בהתייחס לעבירות שבוצעו עד ליום 12.6.2001), עבירות רבות של מעשה מגונה בבת משפחה מתחת לגיל 16 לפי סעיף 351(ג)(2) יחד עם סעיף 348(ב) (בנסיבות סעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק העונשין (בהתייחס לעבירות שבוצעו החל מיום 12.6.2001), עבירות רבות של מעשה מגונה בבת משפחה לפי סעיף 351(ג)(3) (בנסיבות סעיף 348(ג) לחוק העונשין (בהתייחס לעבירות שבוצעו החל מיום 8.12.2005, עת מלאו לא' 16 שנים).

על פי המתואר בכתב האישום, בין השנים 2001-2006, או סמוך לכך, עת הייתה ב' כבת 11 עד 17 שנים (להלן באישום זה: "התקופה"), ביצע בה המשיב עבירות מין רבות, בין היתר כפי שיפורט להלן:

במהלך התקופה, במספר הזדמנויות שמועדן אינו ידוע במדויק למבקשת, בשעות הלילה, שהה המשיב במטבח הבית ובעת ש-ב' עברה לידו במטבח, חייב אותה המשיב, נצמד לגופה, ליטף את חזה מעל ומתחת לבגדיה, כשאיבר מינו זקור ובעודו אומר לה כי הוא אוהב אותה ומחמיא לה על יופיה, ללא הסכמתה החופשית, ולשם סיפוק, גירוי או ביזוי מיניים.

במהלך התקופה, במספר רב של הזדמנויות שמועדן אינו ידוע במדויק למשיבה, בשעות הלילה, ניגש המשיב אל ב' שהייתה במיטתה וליטף את חזה מעל ומתחת לבגדיה, ללא הסכמתה החופשית ולשם סיפוק, גירוי או ביזוי מיניים.

במהלך התקופה, במספר הזדמנויות שמועדן אינו ידוע במדויק למבקשת, בשעות הלילה, ניגש המשיב ל-ב' שהייתה במיטתה, הכניס את ידו מתחת לתחתוניה, החדיר את אצבעותיו לאיבר מינה ונגע בישבנה, ללא הסכמתה החופשית.

במהלך התקופה, במספר הזדמנויות שמועדן אינו ידוע במדויק למבקשת, בשעות הלילה, ניגש המשיב ל- ב' שהייתה שבמיטתה, התקרב אליה והחדיר את איבר מינו לפיה, ללא הסכמתה החופשית. בהמשך לכך, נגע המשיב בגופה של ב' והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, ללא הסכמתה החופשית. בחלק מהמקרים המתוארים, אמר המשיב ל- ב' שהוא אוהב אותה וביקש שתאמר לו שהיא אוהבת אותו.

במהלך שנת 2005, עת הייתה ב' כבת 15 שנים, במועד שאינו ידוע במדויק למבקשת, גמלה בליבה של ב' לגרום למשיב לחדול ממעשיו. לצורך כך, באחד מן הלילות, לנה ב' בחדר שינה אחר ואף הצטיידה בגליל נייר כסף על מנת להתגונן מפני המשיב. בהמשך לכך, בשעות הלילה, הגיע המשיב לחדר בו ישנה ב', ניגש אליה ונגע בחזה, ללא הסכמתה החופשית. ב' צעקה והמשיב נמלט מן החדר.

במעשיו המתוארים, ביצע המשיב ב- ב', בת משפחתו כשהיא קטינה, מעשי אינוס, מעשי סדום ומעשים מגונים, ללא הסכמתה החופשית ולשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

במסגרת האישום השלישי מיוחסות למשיב עבירות רבות של מעשה סדום בבת משפחה לפי סעיף 351(א) יחד עם סעיף 347(ב) בנסיבות סעיפים 345(א)(1) ו- (3) לחוק העונשין, עבירות רבות של מעשה מגונה בבת משפחה מתחת לגיל 16 לפי סעיף 351(ג)(2) יחד עם סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, עבירות רבות של מעשה מגונה בבת משפחה לפי סעיף 351(ג)(3) בנסיבות סעיף 348(ג) לחוק העונשין (עבירות שבוצעו החל מיום 14.1.1995, עת מלאו לג' 16 שנים).

על פי המתואר בכתב האישום, בין השנים 2008-2011 (להלן באישום זה: "התקופה") או בסמוך לכך, עת הייתה ג' כבת 13-16 שנים, ביצע בה המשיב עבירות מין רבות, בין היתר, כפי שיפורט להלן:

במהלך התקופה, במספר הזדמנויות שמועדן המדויק אינו ידוע למבקשת ובתדירות שאינה ידועה למבקשת, בשעות הלילה, ניגש המשיב ל- ג' שהייתה במיטתה וליטף את חזה מעל ומתחת לבגדיה, ללא הסכמתה החופשית ולשם סיפוק, גירוי או ביזוי מיניים. בחלק מהמקרים האמורים, שאל המשיב את ג' אם היא אוהבת אותו ואם מה שהוא עושה נעים לה.

במהלך התקופה, במספר הזדמנויות שמועדן המדויק אינו ידוע למבקשת, בשעות הלילה, הגיע המשיב ל- ג' שהייתה במיטתה והחדיר את איבר מינו לפיה, ללא הסכמתה החופשית.

במהלך התקופה, במספר הזדמנויות שמועדן המדויק אינו ידוע למבקשת, בשעות הלילה, שהה המשיב במטבח הבית, כשאיבר מינו מחוץ למכנסיו והוא מחזיקו בידו. כשהבחין המשיב ב- ג' שעברה במטבח, הסתכל עליה והיא עליו, זאת בעודו נוגע באיבר מינו, ללא הסכמתה החופשית לשם סיפוק, גירוי או ביזוי מיניים.

במעשיו המתוארים, ביצע המשיב ב- ג', בת משפחה כשהיא קטינה, מעשי סדום ומעשים מגונים, ללא הסכמתה החופשית ולשם גירוי, סיפוק וביזוי מיניים.

בקשת המעצר

בד בבד עם כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, בה נטען כי קיימות ראיות לכאורה

להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום ועילות מעצר משום מסוכנות, חשש לשיבוש הליכים והימלטות מן הדין.

גדר המחלוקת

בדין שהתקיים לפני ביום 17.4.23 טענו באות כוח הצדדים בשאלת קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמה, לאחר שהגישו עיקרי טיעוניהן בכתב.

באת כוח המבקשת טענה כי התשתית הראייתית מוצקה ומבוססת על הודעותיהן של המתלוננות במשטרה, על ראיות ועדויות בדבר מצבן הנפשי, על עדויות עדים בפניהן חשפו המתלוננת את קרות אירועי הפגיעה המינית אף בסמוך למועד התרחשותם, עדות האם, תיעוד מוקלט של שיחה שקיימה ב' עם האם ותיעוד מוקלט של שיחה שקיימה ב' עם המשיב וכן על גרסת המשיב אשר הודה כי במשך מספר שנים, בשעות הלילה, הגיע לחדרן של המתלוננות ונגע בחזה שלהם, מעל הבגדים, תוך שטען שביצע את המעשים ממקום של אהבת אב לבת, וכדי להרגיען.

באת כוח המשיב טענה כי קיימת חולשה ראייתית נוכח גרסאות מתפתחות וסותרות שמסרו המתלוננות במשטרה אשר אינן תואמות תלונות שהשמיעו המתלוננות במהלך השנים בפני אחרים, נוכח האופן בו נזכרו המתלוננות באירועים הנטענים והאופן בו נחשפו. לטענתה, בהינתן החולשה הראייתית, נוכח חלוף הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירות הנטענות ועד לחשיפתן, היות המשיב אדם כבן 68, שעבר שני צינתורים והוא נעדר עבר פלילי, יש להורות על חלופת מעצר ובעניין זה מוצעת חלופת מעצר בעיר צפת בפקוח אנושי.

דין והכרעה

בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בהליך העיקרי תלוי בהתקיימותם של שלושה תנאים ואלה הם: קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה; קיומה של עילת מעצר; והיעדר חלופה אשר הולמת את מטרת המעצר תוך פגיעה פחותה בנאשם. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבחון חלופות מעצר אחרות.

כתב האישום מייחס למשיב שלושה אישומים בגין עבירות מין רבות שביצע בשלוש בנותיו, בעת שהיו קטינות.

עניינה של החלטה זו הוא בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ובבחינת קיומו של סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו, על בסיס הערכת הראיות והמכלול הראייתי כולו.

התשתית הראייתית הלכאורית לכתב האישום שהוצגה לפני מורכבת מגרסאות המתלוננות כפי העולה מההודעות שמסרו במשטרה, מגרסת המשיב ומעדויות נוספות וכן מתיעוד מוקלט של שיחות שקיימה ב' עם המשיב ועם אימה. ואלה הן עיקרי הראיות:

גרסת המתלוננת א':

א', ילידת 1988, כיום כבת 35, מסרה את גרסתה במשטרה לראשונה ביום 23.1.23, תוך שנגבו ממנה הודעות בתאריכים 23.1.23, 1.2.23, 5.2.23, 6.2.23, 21.2.23. ביום 1.2.23 נערך עימות בין א' לבין המשיב.

בהודעתה הראשונה מיום 23.1.23 מסרה א' כי המעשים המיניים שביצע בה המשיב החלו בעת שהייתה בכיתה א', בגיל 7, ובאו לידי ביטוי בחיבוקים. לדבריה: "יש לנו את המטבח ואחרי המטבח יש חדר של מקררים ולמשל אם הייתי הולכת לשם, אז הוא היה נכנס וסוגר את הדלת והיה מחבק אותי והייתי מרגישה את האיבר מין שלו, או שבחדר הכביסה הוא היה נכנס סוגר את הדלת ומחבק". מעשים אלה נמשכו עד שהגיעה לגיל 11, אז החלו "עניינים יותר רציניים", "זה התחיל בלילה הייתי מתעוררת לסיטואציה שאבא שלי בא ומלטף אותי בחזה, שהתעוררתי אז הוא היה הולך... ואז הוא התחיל להגיע למקומות יותר, ... זה התחיל נורא בהדרגה הוא התחיל ממש לגעת לי בפיטמה, נגע לי בדגדגן, זה קרה ממש כמה פעמים, כל פעם שהוא היה נכנס הביתה, אז הלב שלי התחיל לדפוק". בהמשך מסרה כי האירועים התרחשו דווקא בימי שבת: "שהייתי מתעוררת... הוא היה יושב לידי הייתי רואה גטקס חרדי זה מן שק לבן עם פתח מקדימי... לא ידעתי מה זה זיקפה... הייתי רואה משהו מוזר והיום אני מבינה שראיתי זיקפה... ואז היו קטעים מה שקרה בשבת כזה, התעוררתי למציאות שאני עם ליחה בפה... אז לא הבנתי מה זה אומר ובעצם הוא השפירץ עלי ואני מקיאה את החיים שלי ואני בזווית העין רואה שהוא בורח לחדר שלו, ואני בשירותים מקיאה את החיים שלי, זה אני זוכרת שהיה לפחות 3 פעמים", "הוא חזר לגעת לי בפטמות ובדגדגן ושאלתי אותו למה הוא עושה לי את זה והוא אמר לי שהוא אוהב אותי ואמרתי לו, לא ככה, זה היה לקראת גיל 16 ואז אני זוכרת שהוא יצא מהחדר". א' מסרה כי לאחר האירוע שתיארה, שמעה את אחותה צועקת על המשיב "מה אתה עושה את נורמלי? מה אתה משועמם?" וכי הבינה שגם אחותה נפגעה על ידי המשיב. א' מסרה כי האירוע בגיל 16 היה האחרון. א' מסרה כי בעקבות מעשי המשיב, החלה ללוש תחתונים, גרביים ומכנסיים "כדי שלא תהיה לו גישה". לדבריה, המשיב ביצע בה את המעשים בתדירות של כל יום בשבוע, פעמיים בשבוע או פעם בשבוע. לדבריה, היו פעמים בהם שהמשיב נגע בה ובמקביל נגע בעצמו וכי היא לא הסתכלה לכיוון איבר מינו כי הדבר היה אסור. א' מסרה כי המשיב נגע בדגדגן שלה כשהוא מכניס את ידו מתחת למכנסיה והיא לא חשה כאב. לדבריה, המשיב לא הכניס אצבעות לאיבר מינה. לדבריה, המעשים בוצעו כשהיא הייתה שכובה במיטתה. א' מסרה על תחושותיה. לדבריה, אינה זוכרת כי הזיזה למשיב את היד, אולם זכרה כי חשה קיפאון, מבוכה, גרונה היה יבש והיא לא הייתה מסוגלת לדבר, לא הבינה את המתרחש וחשבה "זה אבא אז אולי מותר לו". לדבריה, מעשי הסדום של הכנסת איבר מינו של המשיב לפיה התרחשו שלוש פעמים בשעות לילה מאוחרות בימי שבת וכי לאחר מכן הייתה מקיאה וחשה גועל. לדבריה, באחר שלושת הפעמים, רצה לחדר השירותים כדי להקיא ואימה הגיעה עם חיתול. א' מסרה כי במועד שחל בסוף שנת 2016 עד תחילת 2017, התקשרה למשיב ואמרה לו "למה אתה יוצא על ברלנד שהוא מלוכלך באותו בוך" והמשיב השיב לה שעשה את "מטוב", שהוא אוהב אותה ושאימה לא נתנה לו ולא הייתה לו ברירה. לדבריה, באותו היום התקשר אליה המשיב ושאל אותה "את נהנית?". א' השיבה למשיב: "אבא עושה את זה ואני אמורה ליהנות", חשה מבוכה וניתקה את השיחה. בהמשך מסרה שהמשיב לא הכחיש את שהייתה בו, אמר לה שהוא "בוש ונכלם", "עשיתי את זה בחדר", "אני אהבתי אותך", "זה תיקון הכללי". כשנשאלה האם הטיחה במשיב את כל המעשים שביצע בה, השיבה: "לא זה היה הכל ברמיזות לא מדברים". א' מסרה כי לאחר אותה שיחה, התקיימו בינה לבין המשיב שיחות נוספות במהלכן שכנעה אותו ללכת לטיפול, המשיב החל לבכות והודה שעשה את המעשים בה ובאחותה. א' אמרה למשיב כי היא מנתקת איתו את הקשר. לדבריה מדובר בשיחה בקיץ 2019. לאחר מכן שמרה על הקשר עם אימה במשך שלושה שבועות ובשיחה ביניהן אימה בכתה וביקשה שא' תוותר למשיב. א' מסרה כי אחיותיה ב' ו-ג' סיפרו לה שאף הן נפגעו על ידי המשיב, על אחותה ב' ידעה בעקבות האירוע בו שמעה אותה צועקת

ועל אחותה ג' לא ידעה. לדבריה, אחיותיה הנוספות נפגעו אף הן והיא אינה יודעת האם מהמשיב או מאחיה. כשנשאלה מדוע הגישה תלונה לראשונה במועד הנ"ל, השיבה כי הגיעה במיוחד לארץ כדי להגיש את התלונה: "זה מתבשל הרבה זמן וידעתי שאני צריכה לעשות את זה בשביל עצמי". לדבריה, הגורם שהניע אותה להגיש את התלונה הייתה צפייתה באביה באירוע הצעת הנישואין של אחיה. א' מסרה כי סיפרה לאחיה על הפגיעה המינית שביצע בה המשיב ונעלמה לו. כשביקשה לשוחח עמו, הוא סירב. לדבריה: "... ופשוט לא בא לי שהוא יסתובב כמו טווס בחתונה שלו... ואני סגורה בשיקגו". א' מסרה כי סיפרה לראשונה על הפגיעה המינית לגיסתה א' או לבעלה.

בהודעותיה הנוספות שבה א' ותיארה את המעשים המיניים שביצע בה המשיב:

מעשי החיבוקים, בעת שהייתה בכיתה א' ועד גיל 11 וחצי, במהלכם הרגישה את איבר מינו הזקור של המשיב באזור חזה (הודעה מיום 1.2.23 שורות 14-43, 48, 57-63, הודעה מיום 5.2.23 שורות 14-29, 48-59, הודעה מיום 6.2.23 שורות 29-102, 259-262, גרסת א' בעימות בינה לבין המשיב שורות 21-22, 35-36).

מעשי נגיעה בחזה ובאיבר המין של א', מעל בגדיה, בלילות, בחדר השינה, מספר אירועים (הודעה מיום 1.2.23 שורות 64-118, הודעה מיום 5.2.23 שורות 71-76, גרסת א' בעימות בינה לבין המשיב שורה 23).

מעשי נגיעה בפטמות ובדגדגן של א', מתחת לבגדיה, בעת שהייתה לאחר גיל בת מצווה, בכיתות ז', ח' ו-ט', בתדירות של מספר פעמים בשבוע, כשלעיתים נגע המשיב באיבר מינו (הודעה מיום 1.2.23 שורות 119-216, הודעה מיום 5.2.23 שורות 81-99, 135-148, גרסת א' בעימות בינה לבין המשיב שורה 60).

מעשי הכנסת איבר מינו של המשיב לפיה של א', הגעתו לפורקן, פעולת ההקאה של א' מיד לאחר מכן, הגעת אימה לשירותים עם חיתול כדי ש- א' תנגב עצמה (הודעה מיום 1.2.23 שורות 217-251, הודעה מיום 5.2.23 שורות 168-190, הודעה מיום 6.2.23 שורות 113-187).

המניע להגשת התלונה (הודעה מיום 1.2.23 שורות 301-305, הודעה מיום 5.2.23 שורות 111-131, 168-190).

שיחת העימות שקיימה עם המשיב (הודעה מיום 5.2.23 שורות 220-229, הודעה מיום 6.2.23 שעה 19:51 שורות 113-187, 242-242, 263-277, הודעה מיום 6.2.23 שעה 23:24 שורות 2-27).

גרסת המתלוננת ב':

ב', ילידת 1989, כיום כבת 34, מסרה גרסתה במשטרה לראשונה ביום 30.1.23, תוך שנגבו ממנה הודעות בתאריכים 30.1.23, 7.2.23, 13.2.23, 19.2.23, 21.2.23. ביום 14.2.23 נערך עימות בין ב' לבין המשיב.

בהודעתה הראשונה מסרה ב' כי הגיעה להתלונן על התעללות מינית שביצע בה המשיב בהיותה בגיל 12 עד 17. לדבריה: "הוא הרבה התעסק לי בחזה, זה התחיל מעל הבגדים, המשיך באיזושהי שלב מתחת, אני סיפרתי לעצמי שאולי אבא צריך לגעת כי ככה זה עובד שהוא נוגע בי כדי שהחזה יגדל. מנגד כל הזמן כעסתי על עצמי שגודל לי החזה כי ככה אני מושכת אותו". בהמשך מסרה ב' כי המעשים המיניים התרחשו בדרך כלל בזמן שהייתה במיטתה. המשיב החל לגעת בחזה מעל בגדיה, לאחר מכן החל להכניס את ידיו מתחת לבגדיה ולגעת בחזה ומעל לתחתוניה. בגיל 13 גברו תדירות

המעשים ולדבריה המשיב נגע לה בכל מקום. כשתיארה את המעשים המיניים מתחת לתחתוניה, מסרה: "הוא התחיל בטוסיק הוא הכניס ידיים ואז הוא לאט לאט עבר קדימה והוא הכניס אצבעות", "הוא היה נוגע באיבר המין שלו תוך כדי שהוא היה נוגע בי". ב' סיפרה על אירוע שאירע ביום שישי. לדבריה, הייתה עצבנית ובכתה והמשיב הגיע ואמר שייכנס איתה לחדר וירגיע אותה. עד לאותו אירוע נגע בה המשיב, לדבריה, מעל לתחתונים ובאותו אירוע הכניס ידיים, בעת שכולם בבית (ר' גם שורות 51-105, וכן ר' גרסת ב' בעימות בינה לבין המשיב שורות 12, 33). ב' מסרה כי המשיב נהג לצאת לשיעורים ולחזור באמצע הלילה וכי היא לא יכלה להירדם עד ששמעה את השער נפתח. לדבריה, בזמן הפגיעה הרגישה מנותקת מגופה ושאלה ברירה אלא לשתף עם המשיב פעולה. לדבריה במהלך המעשים הרגישה את איבר מינו של המשיב על גופה ובהמשך על איבר מינה והמשיב נהג לומר לה שהוא אוהב אותה וביקש שתאמר לו שהיא אוהבת אותו. ב' מסרה שאינה זוכרת לגמרי שהמשיב אמר לה את הדברים אך לדבריה שידר לה שהיא צריכה לאפשר לו לגעת בה כי אימה לא "נותנת" לו. ב' מסרה כי האירוע האחרון התרחש כנראה בערב פסח כשישנה עם גליל ענק של נייר כסף. המשיב ניגש אליה, נגע בה והיא הרגישה את איבר מינו וצעקה. המשיב הלך לחדרו ואימה נכנסה ושאלה אותה מדוע צעקה ומדוע היא בוכה. האם הפצירה ב- ב' לספר לה ו- ב' סיפרה לה, אז יצאה האם מהחדר ולא אמרה ל- ב' דבר. ב' מסרה כי אחותה א' הגיעה לפני כשלוש שנים בחנוכה וסיפרה לכל אחיותיה ואחיה. המשיב והאם הודו בכך.

בהודעתה מיום 7.2.23 מסרה ב' על אירועים בהם המשיב הכניס את איבר מינו לפיה לאחר שניגש למיטתה לבוש בגטקס. לדבריה: "עובר לי סרט כזה בראש של תמונה כזו שהוא מכניס לי את האיבר מין שלו לפה ומנענע ואז מכניס לאיבר המין שלי". בהמשך מסרה כי היא זוכרת שהמשיב הכניס את איבר מינו לאיבר מינה בזמן שהיא מכווצת אל הקיר וחשה כאב, וכי מעשים אלה החלו לפני שהגיעה לגיל 12 והתרחשו מספר פעמים (ר' גם הודעתה מיום 13.2.23 שעה 11:06 שורות 1-142, הודעתה מיום 13.2.23 שעה 15:08 שורות 94-125, הודעתה מיום 19.2.23 שורות 64-70, 84-89). לדבריה, בהודעתה הראשונה מסרה שאיבר מינו של המשיב נגע באיבר מינה כי לא הצליחה לספר לחוקר שהמשיב אנס אותה (ר' גם הודעתה מיום 19.2.23 שורות 48-54).

בהודעתה מיום 13.2.23 שעה 11:06 מסרה ב' כי היו הרבה אירועים "עם האצבעות, אצבעות גם אני זוכרת פנימה בתוך איבר מין, למעלה מלמטה מאחורה מקדימה" (ר' הודעתה מיום 19.2.23 שורות 165-168).

ב' מסרה כי בעקבות הפגיעה המינית איחרה לבית הספר וחלה התדרדרות בלימודיה. כמו כן תיארה את תחושותיה בזמן שבוצעו בה המעשים המיניים על ידי המשיב, ו"פלאשבקים" אותם הסבירה כתמונות העולות בזיכרונה בזמן קיום יחסי מין עם בעלה, בעקבות נשימות וריח, בהן היא רואה את המשיב מגיע לפגוע בה.

גרסת המתלוננת ג':

ג', ילידת 1995, כיום כבת 28, מסרה גרסתה לראשונה במשטרה ביום 2.2.23, תוך שנגבו ממנה הודעות בתאריכים 2.2.23, 7.2.23, 13.2.23, 19.2.23, 21.2.23.

בהודעתה הראשונה מסרה ג' כי הגיעה להגיש תלונות על עבירות מין שביצע בה המשיב. לדבריה: "בעיקר זה היה שהוא נגע בי בחזה, רוב הפעמים זה היה מעל הבגדים. אני לא זוכרת ב- 100 אחוז, אבל 80 אחוז שזה היה מתחת לבגדים. אני לא בטוחה בעצמי" (ר' גם הודעתה מיום 7.2.23 שורות 114-135, הודעתה מיום 13.2.23 שעה 17:54 שורות

129-146). ג' מסרה כי שכחה מכל מה שהיה וכי רק לפני 6 שנים משהו התעורר בה ושאותה א' סיפרה לה שהמשיב פגע בה מינית, נזכרה שהמשיב היה מגיע אליה באמצע הלילה. ג' מסרה כי היא זוכרת רעש ובלגאן ואת א' קמה כדי להקיא. ג' מסרה כי המשיב היה נכנס לחדרה עם גטקס כשאיבר מינו בחוץ ונוגע בה. כמו כן מסרה כי המשיב נהג לשבת על כיסא, לקרוא ולגעת באיבר מינו. בהמשך מסרה כי בפעמים הראשונות בזמן שישנה, המשיב הכניס את איבר מינו לפיה: "אני הייתי עושה את עצמי ישנה הוא היה מתיישב על המיטה שלי והייתי שוכבת על הצד ושהוא התיישב אז נשכבתי על הגב ונתתי לו, הוא היה מלטף אותי בחזה היה שואל אותי אם את אוהבת אותו ואם זה נעים לי ולא הייתי עונש לו עשיתי את עצמי ישנה הייתי עם עיניים סגורות" (ר' גם הודעתה מיום 7.2.23 שורות 162-230). לדבריה, בפעמים הראשונות המשיב ליטף את חזה מעל בגדיה והיו פעמים שעשה כן מתחת לבגדיה. ג' מסרה שהמשיב לא נגע באיבר מינה. לדבריה, תחילה לא התנגדה למעשי המשיב, אולם לאחר מספר פעמים החליטה להיצמד אל הקיר.

ג' מסרה כי החליטה להגיש תלונתה וכשראתה שאחיותיה מסרו תלונה, החליטה להתלונן אף היא (ר' גם הודעתה מיום 19.2.23 שורות 17-22).

בהודעתה מיום 13.2.23 שעה 17:54 מסרה ג' כי: "לפני שנה וחצי או שנתיים חלמתי יום אחרי יום שהוא הכניס לי את האיבר לפה ולא רציתי להאמין לזה, זה היה חלום שחזר על עצמו 3 או 4 ימים, זה היה חלום חזק, מציאותי כזה" (שורה 112 ואילך). בהמשך מסרה ג' כי אינה זוכרת כמה פעמים אירע מעשה החדרת איבר מינו של המשיב, לדבריה: "לא זוכרת אולי 3 לא יודעת", "אני חושבת שזה היה יותר מפעם אחת".

בהודעתה מיום 19.2.23 מסרה ג' כי כששמעה את סיפורה של א', הבינה שגם היא נפגעה ולאחר שלושה ימים של ניתוק התחילו לעלות לה תמונות שהמשיב נגע לה בחזה. ג' מסרה כי עד ששמעה את א', לא זכרה דבר. זיכרונה צף לאחר ששמעה את א'.

עדות אימן של המתלוננות:

אימן של המתלוננות אישרה כי המתלוננות א' ו-ב' סיפרו לה שהמשיב ליטף אותן "עד החזה מהבגדים" ועשה כן רק ל-ב'. בעקבות כך שוחחה עם המשיב, אמרה לו שהן לא רוצות את זה והוא הפסיק. האם אישרה את האירוע שתיארה ב' וכי שמעה את צעקותיה. האם מסרה כי פנתה למשיב ואמרה לו שזה לא בסדר והמשיב ניגש ל-ב' ואמר לה שהוא מצטער. האם מסרה כי: "הוא התכוון ללטף אותה ונסחף על החזה". בהמשך מסרה: "זה התחיל באמת מאהבה מרחמנות עליהן וזהו הוא נסחף אבל הוא לא הגיע למקומות מיניים הוא יהודי". לדבריה, המשיב פנה לרב כדי לבקש עזרה. לדבריה: "חוץ מהלטיפות זה לא נכון" (הודעתה מיום 30.1.23, הודעתה מיום 30.1.23, שורה 96-109, ר' גם הודעתה מיום 8.2.23 שורות 19-20, הודעתה מיום 12.2.23 שורה 15 ואילך).

בהודעתה מיום 8.2.23 מסרה אימן של המתלוננות כי בתה א' הקיאה מדי פעם בזמן מחזור. האם אישרה כי שמעה את ב' צורחת וכי ב' סיפרה לה שהמשיב ליטף אותה מעל הבגדים על החזה. האם פנתה למשיב והוא ביקש סליחה מ-ב'. בהמשך מסרה כי ב' סיפרה לה על מספר פעמים בהם המשיב ליטף אותה על החזה. האם מסרה כי המשיב ביצע את המעשה ל-א' ול-ג' והיא ביקשה מהמשיב להפסיק לשבת לידן.

תיעוד מוקלט של שיחה בין ב' לבין אימה:

האם תועדה מסבירה ל- ב' שהמשיב התכוון ללטרף, להרגיע ואמר שהוא מרחם עליהן, לא התכוון להתעלל וכנראה נסחף. ב' הטיחה באימה כי המשיב ביצע את המעשים בלילה ולא מתוך רחמים.

תיעוד מוקלט של שיחה בין ב' לבין המשיב:

ב' מתועדת מטיחה במשיב בשיחה עמו כי הכניס לה ידיים לחזה ולתחתונים בלילות. המשיב השיב ל- ב' כי לא עשה כדי לצער וכי הוא ואימה מתביישים ולא יודעים מה לעשות.

עדויות על מצב הנפשי של המתלוננות בעקבות החשיפה:

עדות הגב' ר' רענן, פסיכולוגית קלינית. העדה מסרה בהודעתה מיום 9.2.23 כי א' פנתה אליה בסוף שנת 2019 בשל סימפטומים של מתח, מיגרנות וצרידות שחוותה לקראת אירוע משפחתי בארץ. העדה מתארת תהליך חשיפה הדרגתי של העלאת זיכרונות ספציפיים החל מחודש ינואר 2022. העדה מסרה כי הסימפטומים מהם סובלת א' הלמו את דיווחיה על הפגיעה ומתאימים לאבחנה קלינית של פוסט טראומה מורכבת.

עדויות הגב' ע' לודמיר רבינוביץ, (מנהלת מרכז "בנפשו" לטיפול בנפגעות טראומה מינית), הגב' מ' מאל, עובדת סוציאלית במרכז "בנפשו", והגב' ש' מדין (עובדת סוציאלית קלינית במרכז עלמא), המתארות את תהליך החשיפה ומצבה הנפשי של ב' במסגרת טיפול שהחל בספטמבר 2017.

עדות הגב' ר' שר, פסיכיאטרית, בפניה חשפה ג' את הפגיעה המינית מצד אביה. העדה מתארת את מצה הנפשי של ג' שהתבטא בתסמינים של פוסט טראומה מורכבת.

עדות בעלה של א', אשר מסר כי לאחר כחודשיים מאז שנישא ל- א' חשפה היא בפניו שאבא שלה נגע בה ותיאר את מצבה הנפשי.

עדות בעלה של ב', אשר מסר כי כחודש לאחר שנישא ל- א' לפני כ- 15 שנה (בשנת 2007), חשפה בפניו א' כי נפגעה על ידי אביה. העד תיאר את מצה הנפשי של ב'.

עדות הגב' י' פ', מדריכת כלות, אשר מסרה כי פגשה את ב' בסמוך לפני חתונתה. ב' חשפה בפניה כי נפגעה מינית על ידי אביה. העדה תיארה את החשיפה, את הפרטים שמסרה לה ב' ואת מצבה הנפשי.

עדות הגב' ח' ש', קוסמטיקאית שטיפלה ב- ג'. העדה מסרה ש-ג' חשפה בפניה שנפגעה על ידי בן משפחה ללא פרטים ותיארה את מצבה הנפשי.

גרסת המשיב:

בחקירתו הראשונה ביום 30.1.23 הכחיש המשיב את מעשי הפגיעה המינית ב- א' שהוטחו בו והכחיש כי ליטף ל- א' את החזה באמצע הלילה. המשיב טען כי אינו זוכר אירוע בו ב' צעקה עליו באמצע הלילה. המשיב אישר שיחה עם א' לאחר שהביע דברי מחאה על "ברלנד" והכחיש כי הודה במעשים מיניים שהטיחה בו.

בחקירתו ביום 1.2.23 הכחיש המשיב את המעשים המיניים שביצע ב- ב' וטען כי המתלוננות מוסתות על ידי מישהו וכי מדובר בעלילות והזיות. לדבריו: "מאז שיצאתי על ברלנד הרבה קמו עלי וגם הם והם מהצד השני בנו עלי כזה תיק". כשהושמעה לו השיחה המוקלטת עם ב', המשיב שתק ומסר כי אינו יודע איך להגיב. בהמשך כשהוטח כי הוא תועד מתנצל בפני ב' על שהכניס לה אצבעות השיב: "אני לא יודע איך להגיב לך, רוב הדברים לא היו", "תחת הבגדים אף פעם לא היה שום דבר, מעל הבגדים היו ליטופים, אף פעם לא משהו שקשור למין", "ליטפתי את השדיים זה הכול", "אני חשבתי שהם נהנו מזה עד שהבנתי שהם לא נהנו מזה אז הפסקתי". המשיב מסר כי ביצע את המעשים בהם הודה לשלוש המתלוננות. המשיב מסר כי בשיחתו עם ב', נמנע מלריב איתה על מעשים שהתרחשו ועל אלה שלא. המשיב מסר כי לא ידע שמעשיו מהווים הטרדה מינית ועשה אותם מתוך אהבה של אב לבת. המשיב אישר כי ביצע את המעשים בהם הודה בלילה וטען כי המתלוננות היו ערות. בחקירותיו הנוספות ובעימותים שנערכו בינו לבין א', ב' והאם- שב המשיב על גרסתו.

לאחר שעיינתי בחומר הראיות שהועבר לעיוני ונתתי דעתי לטיעוני באות כוח הצדדים, הן אלה שבכתב והן אלה שבעל פה, אני סבור כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית במידה ובעוצמה הנדרשת למעצר עד תום ההליכים וכי אין בטענות ההגנה, בשלב זה, להחלישה.

כידוע, בשלב זה של הבחינה הראייתית הלכאורית נדרש בית המשפט לבחינת שאלת קיומו של סיכוי סביר להרשעה, מבלי להידרש להימננות העדים או למשקלן של הראיות, **"זאת למעט אם נגלות בחומר החקירה סתירות גלויות ומהותיות המכרסמות באופן מהותי בעוצמת התשתית הראייתית הלכאורית"** (בש"פ 4698/20 פלוני נ' מדינת ישראל (16.8.20), פסקה 22).

חומר הראיות מבוסס על הודעות שנגבו משלוש המתלוננות. לאחר שעיינתי באלה אני סבור כי מדובר בגרסאות יציבות המגלות עקביות בתיאור המעשים המיוחסים למשיב, ללא סתירות מהותיות, ואשר נמצא להן חיזוקים בראיות ובעדויות חיצוניות.

א' תיארה בעדותה את המעשים המיניים שביצע בה המשיב מעת שהייתה כבת 7 עד 16 שנים, ככאלה שהחלו במעשים מגונים תחילה מעל הבגדים ובהמשך מתחת לבגדים ואשר הלכו והסלימו כדי מעשי אינוס (באמצעות אצבעות ונגיעה בדגדגן) ומעשי סדום (הכנסת איבר מין לפיה). א' מסרה פרטים על אודות האירועים, לרבות הבגדים שלבש המשיב (גטקס), תדירות האירועים, עיגונם בזמן וכן תיארה את תחושותיה הפיזיות והרגשות, מצבה הפיזי (פעולות הקאה) וכן את מחשבותיה במהלכם. עדותה של א' על ריצתה לשירותים, לאחר מעשי הסדום שביצע בה המשיב, על מנת להקיא, נתמכת בעדות אימה כי הייתה עדה להקאתה של א'.

ב' מסרה תיאור של המעשים המיניים שביצע בה המשיב מעת שהייתה כבת 12 עד 17 שנים. תחילה נגע המשיב בחזה מעל בגדיה ובהמשך נגע בחזה מתחת לבגדיה ובאיבר מינה מתחת לתחתוניה. ב' מסרה תיאור על אודות אירוע באחד מימי שישי במהלכו נכנס עמה המשיב לחדר בניסיון להרגיעה ובאותה הזדמנות נגע בה מתחת לתחתוניה. ב' מסרה כי המשיב ביצע בה מעשי אינוס (באמצעות אצבעות ואיבר מין) ומעשי סדום (הכנסת איבר מין לפיה). ב' מסרה תיאור של האירוע האחרון במהלכו ניגש אליה המשיב, נגע בה והיא צעקה תוך שאימה שמעה אותה וניגשה אליה. האם אישרה בעדותה את העובדה ששמעה את צעקתה של ב' ובכך תימוכין לגרסת ב'. גרסתה של ב' נתמכת גם בתיעוד שיחה שקיימה עם אימה, המאשרת באותה שיחה שהמשיב ליטף ולא התכוון להתעלל, וכן בתיעוד שיחה של ב' עם המשיב, במהלכה הטיחה בו ב' כי ביצע בה מעשים של החדרת ידיים לחזה ולתחתוניה בלילות. המשיב מצדו לא הכחיש את המעשים אלא תירץ מעשיו בכך שלא התכוון לצערה.

ג' מסרה תיאור על מעשים מגונים ומעשי סדום שביצע בה המשיב ותיארה הליך הדרגתי שהחל בליטוף חזה מעל לבגדיה ובהמשך מתחת לבגדיה ושיאו במעשי סדום (הכנסת איבר מין לפיה).

עדות האם מחזקת את עדויות המתלוננות, גם באשר על פיה ידעה על מעשים מיניים שביצע המשיב במתלוננות, לדבריה מעשי "ליטוף חזה", ביקשה ממנו להפסיק את המעשים והוא הביע צער.

חיזוק נוסף לגרסאות המתלוננת נמצא בעדויות גורמים טיפוליים, בני משפחה ועדים נוספים בפניהן חשפו המתלוננות כי נפגעו מינית על ידי אביהן. עדים אלה מסרו על אודות עצם החשיפה ומצבן הנפשי של המתלוננות בעת החשיפה. מטבע הדברים אין לצפות כי חשיפת המתלוננות את מעשי הפגיעה המינית בפני עדים אלה ובמיוחד בני משפחה תכלול פירוט מלא של כל המעשים, ואין בכך שאותם עדים לא מסרו פירוט מלא על כלל המעשים, כדי לערער את גרסאותיהן המלאות של המתלוננות במשטרה.

גרסת המשיב נמצאה כגרסה מתפתחת ומשום כך ניתן למצוא בה חיזוק לגרסת המתלוננות. בחקירתו הראשונה הכחיש המשיב את המיוחס לו לרבות מעשי ליטוף חזה של א' באמצע הלילה. שינוי בגרסתו חל בחקירתו השנייה, לאחר שהושמעה לו השיחה המוקלטת עם ב'. תחילה טען המשיב כי "רוב הדברים לא היו" ובהמשך אישר כי ליטף את המתלוננות בחזן מעל הבגדים בלילות.

עיקר טענותיה של הסנגורית נוגעות למהימנות גרסאותיהן של המתלוננות ולמשקל שיש להעניק להן, כאשר הטענה היא שלא ניתן להסתמך על זיכרון את מעשי האינוס ומעשי הסדום. טענה זו שעניינה באמינות המתלוננות ובמהימנות גרסאותיהן בשל זיכרון לקוי היא טענה שמקומה להתברר בהליך העיקרי. בהקשר זה אפנה לדברי בית המשפט העליון בבש"פ 4698/20 שאוזכר לעיל:

" בניגוד לטענת העורר כי הערר לא נסוב כנגד מהימנות עדותן של המתלוננות, הרי שהטענה בדבר "זיכרון מודחק" או "זיכרון שווא" היא אכן טענה הנסובה בעיקרה על אמינותן ומהימנותן של המתלוננות. לא רק שמדובר בשאלה של מהימנות גרסאות, אלא שמתעוררת במקרים כאלה תת-סוגיה נפרדת ומורכבת של "מהימנות אובייקטיבית" מול

"מהימנות סובייקטיבית". היינו, נדרש שרטוט קו גבול עדין בין מהימנות גרסת עד המתייחסת לאירועים שהתרחשו במציאות לבין מהימנות גרסת עד אשר מאמין שמדובר באירועים שהתרחשו במציאות אף כי הדבר נובע מטעות או ממצב נפשי (ראו למשל: ע"פ 8203/11 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.9.2012)). לצורך בחינת מהימנות גרסה, במקרים אלה, על בית המשפט להידרש במסגרת ההליך העיקרי לתשתית הראייתית לעומקה, בהתייחס לשורה ארוכה של פרמטרים (ע"פ 5582/09 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.10.2010); ע"פ 2218/10 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.11.2011) (להלן: עניין פלוני)). עצם העלאת הטענה בדבר זיכרון שווא אינה מובילה בהכרח למסקנה כי על בית המשפט להידרש לסוגיה המורכבת של מהימנות גרסת המתלוננת, כבר בשלב המעצר. לא קיימים כללים אחרים באשר לבחינת מהימנות עדויות בשלב המעצר גם במקרים בהם מתעוררת סוגיה של זיכרונות שווא (ראו גם, למשל: בש"פ 11080/08 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.1.2009))."

מעבר לצורך, אציין כי באשר למתלוננת א' נטען כי סיפרה שנהגה למצוץ אצבע בלילות ומסרה שלא ראתה את איבר מינו של המשיב והיא אינה זוכרת שאיבר מינו היה בתוך פיה. עם זאת אין להתעלם מכך שבעדותה מסרה כי בעת שהמשיב ביצע בה מעשי סדום, עצמה את עיניה, תוך שהרגישה "משהו גדול יותר" מאצבע ש"השפריץ" לה "ליחה" לתוך הפה. באשר למתלוננת ב' נטען כי לא ניתן לסמוך על זיכרונה המבוסס על "פלאשבקים" ו"חלומות". באשר למתלוננת ג' נטען כי זיכרונה נבע מתוך חלום שחלמה, חלום שהפך לזיכרון לאחר ששמעה את גרסתה של א'. עיון מוקפד בגרסתן לאורך כל הודעותיהן מגלה כי מסרו גרסה עקבית הכוללת פרטים רבים ולפיכך אני מוצא כי טיעוני ההגנה האמורים מפחיתים בשלב זה מסיכויי ההרשעה.

אף טענות ההגנה בדבר חשש לזיהום או תיאום עדויות צריכות להתברר בהליך העיקרי. חשש זה אינו עולה באופן מבוסס מחומר הראיות, ובמיוחד נוכח העובדה כי המתלוננות חשפו את מעשי הפגיעה המינית בפני גורמים טיפוליים ובני משפחה שונים, כשהן עושות כן שנים מספר לפני שהגישו תלונה במשטרה.

באשר לטענה לקיומם של מניעים זרים להגשת התלונות. מחומר הראיות שהוצג לפני עולה כי לא נמצאות אינדיקציות לעילית שווא גם לאחר שכיוונים כאלה נחקרו.

כמו כן לא קיימות אינדיקציות ראייתיות המצביעות על ביצוע המעשים המיניים במתלוננות על ידי אחרים.

סוף דבר הוא שאני קובע כי המבקשת עמדה בנטל להוכיח קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

לנוכח מהות העניין דהיינו עבירות מין שביצע המשיב בבנותיו, אני קובע כי קיימת עילה למעצר עד תום ההליכים משום מסוכנותו של המשיב.

השאלה שיש לתת עליה הדעת היא האם כלשון החוק: "לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה". אני סבור שיש מקום להמשך דיון בשאלה זו.

דיון ההמשך יהיה ביום 4.5.23 בשעה 9:00 **לפניי**.

המזכירות תעדכן את היומן ותעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ט' אייר תשפ"ג, 30 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.